

væsenet" skulle indføres, idet det er naturligt, at Lovvæsenet, naar det kommer til Stede, søger paa sin Vis, indtil Politiet kommer, at give sin Beskedning til en hensigtsmæssig Behandling af de strandede. — Til § 8 er der under Nr. 19—22 stillet 4 Endringsforslag, af hvilke Nr. 19 og 21 ere rene Redaktionsændringer. Under Nr. 20 have vi foreslaaet, at Ordene: „hvad enten denne foregaar ved Bjærgelav eller ikke“ udgaa, idet vi mene, at de ere overflødige. Det under Nr. 22 stillede Forslag følger vistnok saa temmelig af sig selv. Der siges i Lovforslaget, at naar der bliver Meningsulighed mellem Politimesteren og Ejeren af Skibet eller vedkommende Konjul, saa skal Amtmanden afgøre Sagen. Det naturlige er vel — da der som oftest ikke vil være Tid til at indhente Amtmandens Afgørelse — at bestemme, at Politimesteren foreløbig afgør Sagen, som derpaa forelægges Amtmanden.

Til § 10 findes der under Nr. 23 et Endringsforslag, som ikke behøver nogen Forklaring. — Nr. 24 indeholder en Redaktionsændring. — Nr. 25 angaar Bekendtgørelse af, at Stranding har fundet Sted. Lovforslaget gaar ud paa, at Bekendtgørelsen skal finde Sted i de til Optagelse af Proklamata paa Strandingstedet bestemte Aviser, altsaa i „Berlingske Tidende“, for saa vidt angaar Derne eller Sjællands Stift — jeg huffer ikke, hvilken af Delene — og ellers i vedkommende Stiftsavis. Det forekommer os ikke ganske rigtigt at parallelisere det her foreliggende Tilfælde med Proklamata; thi Spørgsmaalet om, hvem der trænger til at faa den Meddelelse, som ligger i Bekendtgørelsen, kan i Grunden ikke afgøres under Hensyn til det Sted, et Skib strander. Enten et Skib strander paa Sjælland eller i Sylland, saa er det dog de samme Personer, som have Krav paa at faa Underretning om Strandingen — er det et udenlandsk Skib, vil vedkommende selvfølgelig ikke falde paa at søge Oplysninger i en Stiftsavis. Det naturligste er, at Bekendtgørelsen foregaar i „Berlingske Tidende“. Det kan imidlertid ikke nægtes, at der kan være Tilfælde, hvor der ogsaa kan være Grund til at foretage Bekendtgørelse et andet Sted. Lad os sige, at der f. Eks. driver en Baad i Land eller nogle kostbare Fiskeriredskaber, saa vil man undertiden af Baadens Udseende, Mærke o. s. v. kunne slutte, fra hvilket Sted den er kommen, og saa kan det være hensigtsmæssigt at bekendtgøre Strandingen paa dette Sted; derfor have vi foreslaaet, at der ved Siden af Bestemmelserne om, at Bekendtgørelserne skulle foregaa i „Berlingske

Tidende“, sættes en Bestemmelse om, at Politimesteren, naar han finder, at der er Anledning dertil, tillige kan lade Bekendtgørelsen indrykke i en anden Avis“, altsaa enten i Stiftstidenden i det Stift, hvori han bor, eller maaste i en anden Stiftstidende.

Saa kommer jeg til Endringsforslaget under Nr. 26, der angaar et Punkt, som i en vis Henseende danner en Pendant til den Bestemmelse, som findes i § 4, Stykke 3, sidste Punktum, om Finansministeriets Beføjelse til at tillægge Bjærgeren det bjærgede. Det er den Bestemmelse: „Enkeltvis bjærgede Stykker Braggods, hvis Værdi efter Lovvæsenets Skøn ikke overstiger 10 Kroner, kan Politimesteren overlade Bjærgeren“. Dette foreslaa vi forandret til: „Enkeltvis i Søen bjærgede Stykker Braggods, hvis Værdi efter Politimesterens Skøn ikke overstiger 10 Kroner, kan han overlade Bjærgeren“. Forslaget angaar altsaa enkeltvis i Søen bjærgede Stykker Braggods, hvad enten de ere optagne fra Havets Bund eller fra Vandets Overflade ved Fiskerbåde, som maatte være ude for at bjærge noget i Land; saadant Braggods kan Politimesteren, naar det ikke overstiger en Værdi af 10 Kroner, overlade Bjærgeren. Dette er en meget praktisk Bestemmelse, som der meget hyppigt bliver Anvendelse for. Imidlertid er, naar vi indskrænke den til at angaa, hvad der er bjærget i Søen, dens rette Blads upaatvilelig i § 14 som et Stykke 2, og saa mener jeg, hvis den højtærede Finansminister maatte ville det, at der ogsaa dertil kunde søjes en Sætning af omtrent følgende Indhold: „Er det bjærgede af større Værdi, kan Finansministeren, naar Omstændighederne tale derfor, give Bjærgeren Tilladelse til at beholde det bjærgede“. Indsættes en saadan Bestemmelse der, tror jeg, at alt, hvad der har Interesse i Bestemmelserne i Forordningen af 28de December 1836 § 36, er kommet til sin fulde Ret — men vi ville jo senere faa at høre, hvad den højtærede Justitsminister har dertil at bemærke. Som jeg før anførte, maa der, dersom denne Bestemmelse vedtages, foretages en Forandring i Lovforslagets § 18.

Under Nr. 27 er der foreslaaet en Tilføjeelse, som vistnok følger af sig selv, nemlig, at man ikke bør oprette Auktionens Afholdelse af Hensyn til Ejernes mulige Tilstedekomst, naar Godsets Opbevaring vil medføre uforholdsmæssige Omkostninger. — Jeg skal endnu med Hensyn til denne Paragraf bemærke, at der i samme findes en med det nugældende stemmende Bestemmelse om, at Auktionen kun kan ske med Billigelse af Amt-